

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΟΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΜΟΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

Έν Ἀθήναις φρ. 15—Έν δε ταῖς ἐπαρχίαις φρ. 16.

ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

Έν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα 20.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ Έν τῷ Ξενοδοχείῳ Ἀστικῆς, Δωμ. Ἀριθ. 4.
Ἀγοικτόν ἀπό τῆς 10—12 π. μ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Β. Γαβριηλίδης.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Κάπου είδαμεν οτι και ο κ. Τσιγγρός θα έκτεθη εις τας προσεχεις βουλευτικας εκλογας Σύρου.

Και ειπομεν :

Δεν μένει άλλο η να έχωμεν βουλευτήν και τον Μενέλαον Νεγρεπόντην, τον κωμικώτατον ανταποκριτήν του Γλάδστωνος !

Αυτός τουλάχιστον θα όμιλη εύφως και εύγλώττως ! Μπορει να μη τον καταλαβαίνητε, άλλ' αυτός θα τα λέγη.

Η βαθμιαία αυτή είσβολή των χαβιαροχανιτών εις την ημετέραν Βουλην μας υπενθυμιζει την δευτέραν πράξιν των Ἀηστών του Ὁφειμπαχ, όπου βαθμηδόν και ανά εις η δύο είσέρχονται και εκεί οι οπαδοί του ληστάρχου Φαλασακαπα, υπό την μορφήν επαιτών, οτινες δεν ζητούν ειμή μόνον ψωμί.

Και οι χαβιαροχανιται βουλευται τίποτε άλλο δεν θα ζητήσουν παρά του έθνους, ειμή τὸ ψωμί του.

Έρωτώμενος ο ύπουργός της Παιδείας τί προτίθεται να πράξη απέναντι της όμοφωνίας της φιλοσοφικής σχολής όπως μη δεχθῆ τον άγροίκιον φετρῶν του, απήντησε μετ' εύγενείας άληθούς ιππότου :

— Μωρέ θα τους τὸ κλείσω, . . . τὸ σταυρό τους !

Προκειμένου περι βαρείας κατηγορίας η υπεράσπισις διλειτάντηδων δεν άρκει, όταν μάλιστα οι διλετάνται αυτοι καταναλίσκωνται εις κοινοτοπίας ας δεν έχομεν ανάγκην να μάθωμεν παρ' αυτών. Η Κυρία Καλοῦ, εάν κήδηται της υπολήψεως της, αυτοβούλως δέον να προκαλέση την άνά-

κρισιν της Είσαγγελίας επί της διαγωγῆς της, ενόσω δεν προλαμβάνει η τελευταία, εξ εγκληματικῆς χλιαρότητος περι την έκτέλεσιν των καθκόντων της, την αυτοβουλίαν ταύτην.

Μέγα θαύμα των καιρών !

Ο κ. Βαλασσόπουλος έδωκε γεύμα προχθες εν Φαλήρῳ εις τον άρχιεπισαγγελέα του Ἀναστάσιον Βυζάντιον. Εύτυχῶς ο τελευταίος είχε λησμονήσει κατ' οίκον τὸ ώρολόγιόν του.

Προμηνύεται δε την προσεχῆ Κυριακήν νέον πρός τον αυτών γεύμα, διδόμενον υπό των διδύμων Βαλασσοπούλου και Νικολοπούλου.

Εύχόμεθα τῷ κ. Βυζαντίῳ εν τῷ γεύματι αυτῷ να λησμονήσῃ, ει δυνατόν, και τον επενδύτην του.

Έν τῷ Θεάτρῳ προχθες επρόκειτο να αφαιρεθῆ εις πῖλος από της κεφαλῆς αξιωματικῶν ο πῖλος αφηρέθη συναφρῆθη όμως και η περούκα. Γυμνόν κranίον επρόβαλε, κατὰ την φράσιν του Παπαρρηγοπούλου ψῖ, ψῖ, ψῖ ήκούσθησαν από των θεωρείων. Έπι τέλους τὸ πράγμα ενόηθη τὸ γυμνόν κranίον έσκυψε κάτω, ανέλαθε την περούκαν, έβαλεν αυτην υπό μάλης και εξήλθε να καλύψη την γύμνωσί του.

Έκ προγράμματος χοροῦ οστις έμελλε να δοθῆ εις Πειραιά εν τῷ Ξενοδοχείῳ του Ἀγίου Γεωργίου άντεγράψαμεν τα εξής :

Buffet bien fourni des potages f r o i d s
Orchestre bien assorti de 12 musiciens.
On trouvera des dames françaises et italiennes.

Φαντάσου μπουφὲν υπισχνούμενον κρύον ζουμί !

ΜΥΣΤΙΚΑΙ ΙΔΕΑΙ

ΕΝΟΣ ΠΕΡΙΠΑΤΗΤΟΥ.

(Από της 'Οδοῦ Σταδίου ἄχρι τοῦ μέσου τῶν Πατησίων).

Θεός! 'Ολίγο τὴν μύτην ἔχει μεγάλην! 'Αλλὰ μάτια, μάτια... Σφάζουσε τῆς διαβόλισσας!

(Συναντᾶται μετὰ φίλου του).

- Πῶς εἶσαι;
- Καλὰ, φίλε μου.
- Γιὰ ποῦ τῶβαλες;
- 'Ὡς τὰ Πατήσια. (Ἀποχαιρετῶνται).

Ὀὐφ! χωρὶς νὰ σὲ σταματήσῃ δὲν γίνεται νομίζει ὅτι θὰ σὲ σκοτώσῃ ἂν δὲν σ' ἐνοχλήσῃ...

'Αέρας! Πετᾶ, δὲν περιπατεῖ. Σὰ ῥοδουσύννεφο! Τὰ μέρη δὲν εἶναι τίποτε· ἀλλὰ τὸ ὄλον, τὸ ὄλον... τρελλαίνει.

(Τὸν ἐρωτοῦν περὶ τῆς υγείας του ἐκ τοῦ ἀντιθέτου πεζοδρομίου).

- Καλὰ, καλὰ.—Τί; Μὰ δὲν ἀκούω!
- (Μετὰ δυνατῆς φωνῆς). Θὰ πᾶς σ' τὸ θέατρο ἀπόψε;
- Ναί, ὄχι, χαίρετε, χαίρετε.

Σ' τὸ διάβολο! Μέσ' τὸ δρόμο, ἂν θὰ πᾶς ἢ ἂν δὲν θὰ πᾶς σ' τὸ θέατρο!

(Ἐπανέρχεται εἰς τὴν πρώτην ιδέαν του).

Νὰ μ' ἐπαίρνε· νὰ τὴν ἐπαίρνε· 300 φράγκα ἔγραψα τώρα ἀπάνω κάτω· ἂν ἔχη κι' αὐτὴ 200 ἀπὸ τὴν προῖκά της, 500, δὲν εἶνε ἀσχημα.

Καλὲ τί θὰ κάμης με 500· οὔτε γιὰ τὸ φαγὴ δὲν φθά- νουν.

(Τραγουδεῖ ἐν αἰρ ἐκ τῆς Jolie Parfumeuse).

"ὦ! ὦ! μὰ τί ῥάχη εἶναι αὐτὴ, τί τσακίστρα· μόνο σ' αὐτὴ τὴ γυναῖκα βλέπω ῥάχιν ἐκφραστικὴν. Κύτταζε, κύτταζε, νομίζεις ὅτι σοῦ μιλεῖ.

(Τοῦ τραβᾷ εἰς φίλος ἕνα γιὰκὰ ἀπὸ πίσου).

- 'Α! ἐσὺ εἶσαι;
- Τί μοῦ κάνεις;
- Καλὰ.
- Ἀντίο, καῦμένε, γιατί βιάζομαι. (Προχωρεῖ).

— Δόξα σοι ὁ θεός! Τί βρωμοσανατροφή [σ' τὸ διάβολο!]

Αὐτὴ εἶναι κομμάτι· ζωντοχέρα· ὅσο νὰ πῆς θάβαλε γνῶσι. Νὰ τελειώσῃ ἡ δουλειὰ ποὺ σχεδιάζω, νὰ τὴν πάρω...

(Ὅμως ἐξ φίλων ἔρχεται καταπάνω του· εἰς ἀπόστασιν εἰκοσι βημάτων ἀρχίζει βροτωδῶς τὸ: ὦ! ὦ!)

- Βρὲ, ποῦ πᾶς;
- Ἔρχομαι ἀμαξάδα;
- Χθὲς σ' τὸ μπάλο τὸ παρεξήλωσε;
- Γιὰ νὰ σοῦ πῶ.
- Εἶδες τὸ κομμάτι σου;
- 'Ε! πάμε τώρα!
- Τί βιάζεσαι βρὲ ἀδελφέ;
- Μὰ μὲ ποῖο νὰ πρωτομιλήσω.
- 'Ε! αἴντε, τράβα!

(Ἄλλος τοῦ πιάνει τὸ χέρι, ἄλλος τὸν ἀποχαιρετᾷ δι' ἐνδε τσιμπήματος, τρίτος διὰ μιᾶς θωπείας ἐπὶ τῆς παρτιᾶς, τέταρτος τοῦ τραβᾷ τὸ γέρι, ἄλλος τοῦ καταγράφει μίαν ἐπ' ὄμου καὶ οὕτως διαλύονται).

(Ἀγασάνων δυνατά). Ah! mais, ah! mais, ah! mais, ah! mais.

Κᾶτι πολὺ μὲ βλέπουνε ἀπόψε τὰ κορίτσια. Εἶναι κι' αὐτὰ σὺν ἡμᾶς. Ὅπως τὰς ἐπιθυμοῦμε, μᾶς ἐπιθυμοῦν. Νὰ μὴν ἐμμεσολάθει ἡ κοινωνικὴ βλακεία, κι' ἐμεῖς κι' αὐ- τὰ θὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς.

(Ἐνῶ κατέρχεται τὴν ὁδὸν συναντᾷ μίαν γνῶριμην, ἐρχομένην ἀντιθέτως αὐτοῦ· τὴν σιγῆν καθ' ἣν βάλλει τὴν χεῖρα νὰ χαιρετήσῃ, στρέφεται πρὸς τὰ ὀπίσω· ὁ χαιρετισμὸς ἐχάθη).

Τί guignon! 'Αλλὰ εἶδα τὴν γωνίαν τοῦ χείλους της· τὸ κατάλαβε καὶ γέλασε!

Τί φιστικάκι. Εἶναι καὶ δὲν εἶναι δεκατεσσάρων ἐτῶν! Τώρα ὅλα αὐτὰ τὰ θέλητρα πηγαίνουν κατὰ διαβόλου. Χρυσὸς παραχωμένος εἰς τὴν γῆν.

(Ἐκ τινος καφετειοῦ εἰς ἱκανὴν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἀπόστα- σιν τὸν φωνάζει φίλος).

- Χαῖρε, θὰ περπατήσω.
- Ἔλα νὰ σοῦ δώσω ἕνα γλυκό.
- Εὐχαριστῶ, σ' τὸ γύρισμα.
- (Μετὰ μεγάλης φωνῆς.) Μὰ νὰ ἔλθης!

Ὀὐ! τί τέρατα! Μὰ τί βγαίνουν σ' τὸν περίπατο· ἂν εἶναι γι' αἆρα, ἂς ἀνέβουν σ' τὸν Λυκαβητόν. Ἀσχημὴ σ' τὸν περίπατο εἶναι φύλλο λαχάνου εἰς ἀνοδοδέσμη.

(Σπύδει καταπάνω του φίλος ὅστις μετὰ ἑξ μηνῶν ἀ- ποουσία ἐπαρῆλθε ἐκ Ναυπλίου καὶ τὸν ἀσπάζεται τρίς ἐκ τὸ στόμα).

- Τί μοῦ κάνεις λοιπόν;
- Πότε ἦλθες;
- Χθὲς τὸ βράδυ. (Τὸν φιλεῖ ἀκόμη μιά).
- 'Ε! ποῦ ν' ἀνταμωθοῦμε ἀπόψε;
- Ποῦ τρῶς, νὰ φάμε μαζί.
- 'Ε! τί εἶπες; Ἀ! ποῦ τρώγω! εἰς τῆς Ἀττικῆς, τῶν Ἀθηναίων δηλαδὴ, ὄχι, ὄχι, μὰ δὲν θὰ εἴσθε σ' τὸ θέατρο, ἀνταμωθόμεθα ἐκεῖ.

Τὸν ξεφορτώθηκα κι' αὐτόν.

'Αλλη φορεσιὰ πάλι σήμερα ὁ Κάπας. Μὰ ποῦ βρίσκει τὸν παρᾶ! 180 δρ. τοῦ στέλνει ὁ πατέρας του. Τῆς μισαῖς τῆς τρώγει σ' τὸ μπιλιάρδο, τῆς ἄλλαις μισαῖς σ' τὸ φα- γῆ!... Αὐτὰ τὰ μυστήρια δὲν τὰ καταλαβαίνω.

(Νέα κομπανία φίλων ὁρμητικῶς ἐρχομένη ὀπισθεν του, ποιεῖται ἐφοδὸν ἐναντίον του. Ὅλοι ὁμοῦ.)

- Πάμε σ' τοῦ Φίσερ;
- Εἶμαι ἀδιάθετος· δὲν θέλω μίρα ἀπόψε.
- Ἔλαα τώρα!

(Τὸν κάμουν ἀνάρπαστον καὶ τὸν μεταφέρουν εἰς τοῦ Φίσερ).

Καλεμπάν.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΠΑΡΕΡΓΑ.

'Η «Πρωτα» θὰ κάμη τὴν τύχην της μετὰ τὰ ἀστυνομικὰ ἐπίσημα τὰ ὁποῖα δημοσιεύει.

'Ο κ. Λογοθέτης ἔγινε πλέον ὁ μυθιστοριογράφος ἀστυ- νόμος. Γνωρίζει ὅλα τὰ ψευδώνυμα τῶν μαγκῶν καὶ δια- τάσσει τὰ ὄργανά του νὰ συλλάβουν ἕνα ληστοπαῖδα ἐπι- δεικνύει τὰς ἀστυνομικὰς του γνώσεις ἀραδιάζων σωρὸν ψευδωνύμων μαγκῶν, ὡς ἀπειροὶ τινες συγγραφεῖς πα- ρατάσσει ὀνόματα ποιητῶν ἢ λογογράφων, οὗς μάλιστα γνω- ρίζουν κατ' ὄνομα.

'Αδιάφορον ὅμως εἶνε εἰς τὸν κ. Λογοθέτην, ἂν ὁ Μολύ- βης καὶ ὁ Κοκκάλας, ἂν ὁ Γκαμύλης καὶ ὁ Γιουρδῆς προσι- δοποιοῦμενοι ὑπὸ τοῦ κ. διευθυντοῦ ὅτι καταδιώκονται κρυβῶσι διὰ τινὰς ἡμέρας, ἵνα ξεφυτρώσουν ἀκριβῶς ὑπὸ τὴν μύτην του, δταν δὲν θὰ καταδιώκονται πλέον.

'Αλλὰ τὰ ὄργανα τοῦ κ. διευθυντοῦ εἶναι διασκεδαστι- κώτερα αὐτοῦ. Τὸν ἀκούουν, ἀλλὰ τόσο πολύ, ὥστε τὸν παρακούουν.

'Ἐπὶ παραδείγματι, ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ φύλλου τῆς «Πρωίας» τοῦ παρελθόντος Σαββάτου, ὁ κ. Λογοθέτης δια- τάσσει τὸν κ. Τσακίρην:

— Τιμώρησον τοὺς σκοποὺς οὔτινες μὴ εὐρεθέντες εἰς τὴν θέσιν των κατέστησαν δυνατὴν τὴν κλοπὴν ἐνὸς πολυ- κρότου. Καὶ ζήτησε παρ' οὗ τὸ ἀντικείμενον ἐκλάπη τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ κλέπτου ἵνα δυνηθῆς νὰ τὸν συλλά- βῃς.

'Ο κ. Τσακίρης ἀπαντᾷ:

— 'Ὁ σκοπός, ὅστις εἶνε ἀποδεδειγμένος ὅτι δὲν ἦτο εἰς τὴν θέσιν του ὅτε ἐγένεν ἡ κλοπὴ, πῆγεν εἰς τοῦ ἐμ- πόρου νὰ τὸν ρωτήσῃ τί τοῦ συνέβη. Ὁ ἐμπορὸς ὀργισθεὶς ἀπέναντι τοιαύτης εἰρωνίας τὸν ὕβρισε καὶ τὸν ἀπέπεμψε. Κατήγγειλα λοιπὸν τὸν ἔμπορον ἵνα τιμωρηθῇ.

'Ο εὐφυὴς διευθυντὴς ὑπολαμβάνει τὴν ἀπάντησιν αὐτὴν ὡς ἐκτέλεσιν τῆς διαταγῆς του καὶ τὴν δημοσιεύει καυχώ- μενος ἐπὶ τῇ εὐπειθείᾳ τῶν ὀργάνων του.

Εἰς ἄλλο πάλιν φύλλον τῆς «Πρωίας» ὑπεραπολογούμε- νος ὁ διευθυντὴς πάντοτε μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν χά- ριτος γράφει ὅτι ἀρτιὰ σφαζόμενα, διότι ἦσαν ἐλάσσων τῶν 3 ὀκάδων, ῥίπτονται ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων εἰς τὸν βόρβορον.

Τώρα δὲ εἶναι ποῦ θὰ γεννηθῇ ἐκ τῆς σήψεως ἀφρευτος χολέρα εἰς τὰς Ἀθήνας.

Τί νὰ σᾶς ποῦμε, ὁ κ. διευθυντὴς ἔγινε λίαν ἐπικίνδυνος ἄνθρωπος.

Πρὸ ἐνὸς καφετειοῦ κατὰ τὴν δενδροστοιχίαν Ἀμαλίας εἰς κλητὴρ κοιμᾶται ἠδονικώτατα ἐπὶ τῆς τραπέζης.

Εἰς εὐφυὴς διὰ κιμωλίας γράφει ἐπὶ τῆς αὐτῆς τραπέζης δεὰ μεγάλων γραμμάτων:

"Ἀγρυπνος ὑπηρεσία ἀστυνομικῶν ὀργάνων.

ΠΑΝΣΕΔΕΣ.

'Η σοβαρότης εἰς πολλοὺς εἶναι τὸ προσώπειον τῆς μη- δαμινότητος των. 'Η Ἑλλάς ἔχει τοιοῦτους οὐκ ὀλίγους, ἰδίως ὑπουργοθήρας.

'Ἐρως ὑπανδρευμένης ὁμοιάζει πρὸς τὰς καλλιτεχνικὰς διαθέσεις στομάχου πλήρους ὅστις μόλις δύναται νὰ ἀνεχθῇ τεμάχια φασιανοῦ, ἐνῶ ἔρως κόρης ἔχει μεγάλην σχέσιν πρὸς γαστέρα πεινώσαν, δι' ἣν ὁ ξηρὸς ἄρτος τῆς φαίνεται ἀρωματικώτερος φασιανοῦ.

'Η λέξις εἰδικότης ἐν Εὐρώπῃ δηλοῖ πλήρη σοφίαν ἐν τινε ἐπιστημονικῷ κλάδῳ. Ἐν Ἑλλάδι ἡ λέξις εἰδικότης ἐφευ- ρέθη ὅπως καλύψῃ τὴν πλήρη ἀμάθειαν.

'Ἐν Εὐρώπῃ, ἐὰν ἔχητε ἀπορίαν περὶ τινος, σᾶς παραπέμ- πουν εἰς τὸν εἰδικὸν καὶ ὁ εἰδικὸς λύει τὴν ἀπορίαν σας. Ἐδῶ, ἐὰν συζητήτῃ τι μετὰ τινος φημιζομένου εἰδικοῦ, οὐ- τος διακόπτει πάντοτε τὴν συζήτησιν, λέγων:

— 'Α! παρακαλῶ, παρακαλῶ, ἀφήστε αὐτὸ τὸ ζήτημα, ἐγὼ εἶμαι εἰδικὸς εἰς αὐτά.

Τοῦλάχιστον ὁ Σγαναρέλλος τοῦ Μολιέρου, ὁ πρόγονος τοῦ ἡμετέρου Τζάνης, ἦτο εἰδικὸς εἰς τὰ λατινικὰ μετὰ τοὺς μὴ λατινίζοντας· οἱ ἡμέτεροι ὅμως εἰδικοί οὔτε ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ των εἶναι εἰδικοί.

Παραδείγματα. Ὁ κ. Ἀδαμόπουλος ὅστις τρίς τοῦλά- χιστον τῆς ἡμέρας ἀπαρνεῖται ἑαυτὸν ὡς οἰκονομολόγον, καὶ ὁ κ. Καζάλης ὅστις τρίς τῆς ὥρας ἐρωτᾷ ἑαυτὸν νὰ τοῦ πῇ εἰς ἑαυτὸν τοῦλάχιστον μυστικὰ τί εἶναι.

ΔΙΑΜΑΝΤΑΚΙ.

Τυχαίνει κάποτε μικρὸ γυαλί
Νὰ ἦνε πεταμένο 'ς τὸ σοκάκι.
'Ἐξαφνα ἀχτίδα ἤλιου τὸ φιλεῖ
Κι' ὅποιος τὸ βλέπει καὶ φωτοβολεῖ
Λέει: "Ἀχ τί ὠραῖο διαμαντάκι!"

'Ὁ ἔρως μου τῆς στέλνει φῶς πολὺ.
Γιὰ ὄλους εἶνε ἕνα κοριτσάκι
'Σᾶν ὅλα, μὰ γιὰ μὲ φωτοβολεῖ,
Εἶνε λουλουδί, ἀγγελος, πουλί...
Γιὰ σᾶς γυαλί· γιὰ μένα διαμαντάκι.

'Αράχνη.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙΣ ΓΚΟΥΒΕΡΝΑΝΤΩΝ.

[Ο διάλογος γαλλιστί ἐξώθεν τῆς ἐκκλησίας τῶν Δουτικῶν.]

ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ. — Πού πηγαίνετε, mes chères.

ΠΗΛΗΚΤΟΥΔΑ. — Ἐγὼ εἰς τὸ σπῆτι γὰρ νὰ ἔγάλω ταῖς μαρμόταις *) περίπατον.

ΚΑΜΠΟΥΡΙΤΣΑ. — Κι' ἐγὼ θὰ ὀδηγήσω εἰς τὴν μουσικὴν τὸ θηριοτροφεῖόν *) μου.

ΦΟΥΡΝΟΣΓΑΟ. — Ἐγὼ εἶμαι ἀπληλαγμένη ἀπὸ τέτοιαις ὑποχρεώσεις, διότι ἡ ματμαζέλλ ἐμεγάλωσε καὶ οἱ γονεῖς τῆς δὲν μοῦ τὴν ἐμπιστεύονται. Φοβοῦνται μήπως τῆς κάρω τὸ χέρι.

ΑΝΟΣΤΑΝΑΛΑΤΗ. — Τί σκουριασμένοι, τί προληπτικοὶ αὐτοὶ οἱ Ἕλληνες! Ἄκοῦς ἐκεῖ νὰ μᾶς ὑποπτεύονται ὡς ἀξίας νὰ κάνουμε τὸ χέρι!

ΔΙΑΒΟΔΟΚΑΛΤΣΑ. — Μήπως δὲν ἔχουν δίκαιο; Δὲν ἔθυμάστε ὅτι μία συνάδελφός μας ἐξεμυάλισε τὰς θυγατέρας τῆς κυρίας Ω; . . .

ΟΥΡΣΟΥΖΑ. — Τί κάμνετε τὸ βράδυ, mes chères;

ΤΣΑΚΙΣΤΡΑ. — Ἐγὼ κοιμοῦμαι ἐνωρίς γιατί σ' τὸ σπῆτι μας δὲν ἔρχεται κανεὶς. Εἶναι τόσῳ ζηλιάρα ἡ Κυρία!

ΦΟΥΣΚΩΜΕΝΗ. — (Εἰς τὸ οὖς τῆς Τσακίστρας.) Τὸν ἔβαζεις πάντοτε τὰ μεσάνυχτα ἀπὸ τὸ παραθυράκι τὸν ξανθόν σου;

ΤΣΑΚΙΣΤΡΑ. — (Εἰς τὸ οὖς τῆς Φουσκωμένης.) Ἄμ ἐσύ; τὸν ἔβαζεις πάντοτε τὰ ἡμερώματα ἀπὸ τὸ πορτάκι τοῦ περιβολιοῦ;

ΘΕΟΤΡΕΛΛΗ. — Θὰ φύγω ἀπὸ τὰς Ἀθήνας. Ἐδῶ ὁ κόσμος εἶναι βάνουτος. Ὅλοι μὲ πειράζουν στὸν δρόμο.

ΟΣΙΑ ΜΑΡΙΑ. — Ἐμένα δὲν μὲ πειράζουν στὸ δρόμο.

ΣΤΡΙΓΛΑ. — Ἐλα, καὶ τὰ ἔξερουμε καὶ τὰ δικά σου . . .

ΓΥΡΙΣΤΡΑ. — Κι' ἐγὼ θὰ φύγω ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, γιατί ἐδῶ ἡ γκοοβερνάντες παραμελοῦνται. Δὲν ἔχουμε καλὸ κρεβάτι, δὲν τρώμε καλά, δὲν μᾶς πλένουν, οὔτε μᾶς σιδερώνουν, οὔτε μᾶς θερμαίνουν.

ΠΑΙΓΝΙΔΙΑΡΑ. — Ἐγὼ τὰ ἔχω ὄλα . . .

ΣΚΥΛΛΟΜΟΥΡΗ. — Χμ. . . Χμ. . . τὸ ἔξερουμε . . . ἄμ ὄλοι δὲν ἔχουν τὴν τύχην νὰ τῆς ἀγαπᾷ ὁ ἀφέντης.

ΚΑΡΟΤΣΟΥΔΑ. — Σᾶς ἀφίνω, mes chères, πηγαίνω νὰ ἔβάλω τὸ ξόαγο *) περίπατο μὲ τὸ καροτσάκι. Ο, mes chères! τί ζωή!

ΠΟΡΤΟΥΡΙΣΤΡΑ. — Καὶ ἐγὼ σᾶς ἀφίνω, γιατί ἀφοῦ δώσω τὸ πρόγευμα στὰ τέσσερα κουταρότητα *) θὰ κάμω τῆς βίζιτές μου.

ΣΙΓΑΛΟΠΟΤΑΜΙ. — Adieu, mes chères! Σᾶς ἀφίνω γιατί θὰ κατεβῶ κρυφὰ στὸ Φάληρον μὲ τὰ κουνελάκια (*) μου, γὰρ νὰ ἰδοῦμε τὸ πλοῖον τοῦ Γρυπάρη . . .

ΣΤΡΑΒΟΠΟΔΑ. — Θαρρῶ πῶς θὰ κατεβῆς γὰρ νὰ ἰδῆς κάτι ἄλλο . . .

ΚΟΝΤΟΚΛΩΤΣΙ. — Λαί τρού λα λα λα λα ρα ρα ! ! !

Τρέχα γύρευε.

(*) Δι' ὄλων τῶν δι' ἀστερίσκων σημειουμένων λέξεων αἰ πλεῖστα τῶν γκοοβερνάντων ἀποκαλοῦν τὰ ἐμπιστευόμενα εἰς αὐτὰς τέχνα.

ΚΑΡΑΜΕΛΑΙΣ.

Οἱ Ἀθηναῖοι εἴμεθα παράδοξα ζῶα.

Εὐρίσκομεν μεγαλειτέραν τέρψιν νὰ διασκεδάζωμεν μ' ἓνα βλάκα, ἐνίοτε μ' ἓνα τρελλόν, ἢ νὰ ζητῶμεν τὸ μέθυ εἰς εὐάρεστον συνδιάλεξιν ὡς οἱ Γάλλοι καὶ εἰς τὸν ἀφρόν τοῦ ζύθου ὡς οἱ Γερμανοί.

Τῆς ἄλλαις πυκνῆς ἡμᾶς περιεκύκλου ἐν τῇ πλατείᾳ Συντάγματος ἓνα δυστυχεῖ τρελλόν.

Ὁ τρελλὸς νοσημονέστερος τῶν ἄλλων τοῖς ἔλεγε :

— Δὲν εἶνε παράξενο λέγε λέγε τρελλὸς νὰ τρελλαθῶ σ' τ' ἀλήθεια.

ΤΑ ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΑ.

Μὲ κευδουνάκια, λουλούδικα καὶ γέλοια θὰ ἐκδοθοῦν ἐν τῷ ὀλίγῳ τὰ **Ἀποκριάτικα** τοῦ φίλου Σουρῆ, τοῦ γνησίου Ἀθηναίου ποιητοῦ.

Μᾶς τὰ διέβασε ὄλα καὶ εἶναι ὄλα γλυκὰ ὡς γλυκίσματα τοῦ Σόλωνος. Εἶναι ὀλίγα, ἀλλ' εἶναι δι' ὄλα τὰ γούστα τῶν Ἀθηναίων ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Πολιτικά, κοινωνικά, ἐρωτικά, βακχικά, παιγνιδιάρικα. Σᾶς προσφέρωμεν δύο, τρία δείγματα, δίκην γλυκοῦ καὶ καφέ. Τὸ γεῦμα θὰ σᾶς τὸ προσφέρῃ ὁ ἴδιος, μόνον ἀντὶ **ἑξο λεπτῶν**.

Εἶναι ἀπλὰ ἀποσπάσματα ποιημάτων :

ΕΚ ΤΗΣ «ΒΙΣΑΓΩΓΗΣ».

Ὅλα, σ' αὐτῇ τῇ γῆ μασκαρευθῆκαν,
δνειράτα, ἐλπίδες καὶ σκοποὶ,

Ἡ μούραις μὲς μουτσούναις ἐγίνηκαν,
Δὲν ξέρουμαι τί εἶναι ἡ ἔντροπή.

Ὅπ! ὅπ! στὸν γύρο ὄλοι . . . τραλαλό . . .

Κι' ἐγὼ μασκαρευμένος σᾶς γελῶ.

ΕΚ ΤΟΥ «ΠΟΙΟΣ ΕΙΔΕ . . .»

Νάχης κλητῆρας γιὰ φρουρᾶ,
Καὶ νὰ σὲ κλέβουν φανερά,
Κι' ἐνφ' αὐτοὶ σὲ κλέβουνε,
Τὸν κλέφτη νὰ γυρεύουε;

ΕΚ ΤΗΣ «ΒΑΣΣΩΣ».

Τί λές, καλή μου Βάσσω;

Ἡ μαύρη δὲν ἔμπορῶ

Ψωμί νὰ σὲ χορτάσω,

Καὶ μοῦ ζητᾶς χορῶ;

Ο ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΣ ΑΘΗΝΑΙΚΟΣ

τύπος, ὁ ἄθος τῶν Ἀθηναίων, ὁ **Ἐπάλληλος**, ἐφρονεύθη. Ἡ καλλονή του, κανονικῆ, ἀνάλογος, σχεδὸν πλαστικῆ, ἐπέμα τὰς Ἀθήνας, ὡς ἀρξαμένης νὰ γεννᾷσι τύπους καλλιτεχνικῶς, οὓς θὰ ἐζήλευον ἀρχαῖοι γλύπται.